

เรือนชีวิต

เขมรัมย์สี่ ภาคขุ

เขมรัมย์สี่ ภิกขุ

เรือนชีวิต

เชมรังสี ภิภุ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวนพิมพ์ ๓๘,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์เป็นธรรมทานโดย

วัดมเหยงคณ์ ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ : ๐๘๒-๒๓๓-๓๓๘๔๘

E-mail : watmahaeyong@gmail.com

www.watmaheyong.org

กรุณาเพิ่มเพื่อนทางไลน์ เพื่อรับข่าวสาร

Line ID : @mahaeyong

หรือสแกน QR Code

ออกแบบ / จัดทำรูปเล่ม / พิสูจน์อักษร

คณะศิษย์ชมรมกัลยาณธรรม

(หนังสือชมรมฯ ลำดับที่ ๔๐๘)

สนับสนุนจัดพิมพ์เป็นธรรมทาน โดย

บริษัทชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด

โทร. ๐-๒๘๘๕-๗๘๗๐-๓

เราจะ “รู้” หรือ “ไม่รู้”...
เรื่อนชีวิตนี้ก็เกิดดับอยู่ตลอดเวลา
เซลล์ทุกเซลล์เล็กๆ
หรือเล็กยิ่งกว่าเซลล์ที่เรียกว่าปรมาณู
เป็นรูปเล็กๆ ที่มองไม่เห็น
มันก็แตกดับตลอดเวลา
มันตายอยู่ตลอดเวลา
แต่มันก็เกิดขึ้นมาใหม่ชดเชยอยู่ตลอดเวลา

จิตเองก็เหมือนกัน
มันดับแล้วก็เกิดขึ้นมาใหม่
เกิดขึ้นมาใหม่...
เป็นกระแสที่เกิด - ดับอยู่ตลอดเวลา
ไม่มีอะไรที่ตั้งอยู่ คงที่
ไม่ว่าเราจะ “รู้” หรือ “ไม่รู้”
มันก็เป็นของมันอยู่อย่างนี้

“การจะถอนความเป็นตัวตนของเราได้
มันต้องเห็นจริงๆ ต้องเห็นแจ้ง
ไม่ใช่คิดเอา
มันต้องเห็นต่อหน้าต่อใจจริงๆ
จึงเรียกว่า ‘วิปัสสนา’
ปัญญาที่รู้แจ้ง”

จากนี้ไปจะได้ปรารภธรรมะตามหลักคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเป็นแนวทางแห่งการประพฤติปฏิบัติ

อุปมาอุปไมยเปรียบชีวิตนี้ เหมือน “เรือนชีวิต” ประกอบด้วยกายกับใจ ร่างกาย เปรียบ

เหมือนบ้าน จิตใจเปรียบเหมือนเจ้าของบ้าน
อารมณ์ต่างๆ เปรียบเหมือนแขกที่มาเยือน
เรือนชีวิตนี้ มีประตูที่จิตอาศัยผ่านออกไปรับ
อารมณ์ต่างๆ อยู่ ๖ ประตู คือ ตา หู จมูก ลิ้น
กาย ใจ แม้จะปิดตา ปิดหู ปิดจมูก ปิดปาก...
 ฯลฯ จิตก็ยังผ่านทางใจ ส่งออกนอกไปคิด
เรื่องราวต่างๆ ได้

ใจ เป็นประตูหนึ่ง เรียกว่า มโนทวาร (ทวาร
แปลว่า ประตู) จักขุทวาร คือ ประตูตา โสทรทวาร
คือ ประตูหู ฆานทวาร คือ ประตูจมูก ชิวหาทวาร
คือ ประตูลิ้น กายทวาร คือ ประตูกาย และ
มโนทวาร คือ ประตูใจ จิตก็จะผ่านทวารออกไป
รับอารมณ์ที่เปรียบเหมือนแขกที่มาเยือน

อารมณ์ต่างๆ ได้แก่

ทางตา : รูปารมณ์ คือ อารมณ์ที่มาทางตา
ได้แก่ สีต่างๆ

ทางหู : สัทธารมณ์ คือ อารมณ์ที่มาทางหู
ได้แก่ เสียงต่างๆ

ทางจมูก : คันธารมณ์ คือ อารมณ์ที่มาทาง
จมูก ได้แก่ กลิ่นต่างๆ

ทางลิ้น : รสธารมณ์ คือ อารมณ์ที่มาทางลิ้น
ได้แก่ รสต่างๆ

ทางกาย : โผฏฐัพพารมณ์ คือ อารมณ์ที่
มากระทบทางกาย ได้แก่ เย็น ร้อน อ่อน แข็ง
หยาบ ด้ง คือ

๑. ปฐวีโผฏฐัพพารมณ์ คือ ธาตุดิน มีลักษณะ
แข็ง หรืออ่อน (แข็งน้อย)

๒. เตโชโณฏฐัพพารมณฺ คือ ธาตุไฟ มีลักษณะ ร้อน หรือเย็น (ร้อนน้อย)

๓. วาโยโณฏฐัพพารมณฺ คือ ธาตุลม มี ลักษณะตึง หรือหย่อน ไหว (ตึงน้อย)

ทางใจ : ธรรมารมณฺ ได้แก่ อารมณฺที่ มาปรากฏทางใจ ได้แก่ จิต, เจตสิก, ปสาทรูป, สุขุมรูป, นิพพาน, บัญญัติ

อารมณฺทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ได้แก่ สี เสียง กลิ่น รส โณฏฐัพพะ เป็นอารมณฺปรมัตถ์ แต่อารมณฺทางใจ หรือธรรมารมณฺนั้น มีทั้งอารมณฺ ปรมัตถ์และอารมณฺบัญญัติ

ปรมัตถ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นจริงแท้ๆ

บัญญัติ หมายถึง สมมติ ว่าโดยสภาวะแล้ว
เป็นสิ่งที่ไม่เป็นจริง ไม่มีจริง

เรื่องราวต่างๆ ชื่อ ภาษา ความหมาย รูปร่าง
สัณฐาน ภาพจำลองในใจ ภาพนิมิตที่มาปรากฏ
ในใจขณะที่หลับตาอยู่ เป็นสี แสง เป็นคน สัตว์
สิ่งของ พวกนี้เป็นธรรมารมณ์ที่เป็นบัญญัติ เกิด
จากจิตคิดนึก ปปรุงแต่งสร้างขึ้นมา เป็นมโนภาพ

มโนเสียง คือเหมือนได้ยินเสียง แต่ที่จริงแล้ว
ไม่มีเสียง เป็นเพียงสัญญา จำในเสียงปรุงแต่งจิต
เหมือนเป็นเสียงอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ที่จริงเป็น
เพียงความคิดที่จิตคิดขึ้นมา คิดไปคิดมาก็เลย
เหมือนมีเสียง เป็นสหทสัญญา ความจำในเสียง

มโนภาพหรือมโนเสียง เกิดมาจากจิตถูก
สัญญา สังขาร ปຽງแต่งขึ้นมา ฉะนั้น สติต้อง
กำหนดรู้ที่จิต พอมีสติไประลึกรู้ที่จิตได้ต่อเนื่อง
นิमित มโนภาพ มโนเสียงนั้นก็หายไป

แล้วมโนกลืนมีได้ไหม?...ไม่มีกลืนมาจริง แต่
เหมือนได้กลืนหอม หรือกลืนเหม็น มันก็เป็นสิ่งที่
จิตถูกปຽງขึ้นมาเช่นกัน เมื่อกำหนดไปที่จิตใจ
ดูใจผู้รู้-ผู้ดูได้ อารมณ์เหล่านั้นมันก็จะหายไป
นี่คือบัญญัติอารมณ์ ที่เป็นมโนภาพ มโนเสียง
มโนกลืน หรือมโนทางกาย ว่าได้สัมผัสอย่างนั้น
อย่างนี้ ก็หายไป

ถ้าอย่างนั้น ธรรมารมณ์ที่เป็นปรมาตถ์ เป็น
ของจริง มีไหม?

จิตทั้งหมด เจตสิกทั้งหมด เป็นธรรมารมณ์ที่เป็นปรมาตม์ เวลาจิตโกรธเกิดขึ้นมา ตัวที่ไประลึกรู้จิตโกรธ ก็คือ จิตที่มีสติสัมปชัญญะ ฉะนั้น จิตโกรธก็กลายเป็นตัวถูกรู้ จิตที่มีสติสัมปชัญญะไประลึกรู้จิตโกรธ จิตโกรธก็กลายเป็นธรรมารมณ์ จิตโลภ จิตโกรธ จิตหลง จิตไม่โลภ จิตไม่โกรธ จิตไม่หลง เมื่อถูกรู้ ก็กลายเป็นธัมมารมณ์ที่เป็นปรมาตม์

จิตผู้รู้ จิตที่มีสติสัมปชัญญะ ถูกรู้บ้างได้ไหม?

ถูกรู้ได้...โดยจิตผู้รู้อีกตัวหนึ่ง “จิตผู้รู้” ดู “จิตผู้รู้” จิตผู้รู้อันแรกที่ถูกรู้ ก็กลายเป็นธรรมารมณ์

เจตสิก คือสิ่งที่ประกอบอยู่กับจิต มีหลากหลายชนิด เปรียบอุปมา จิตเหมือนน้ำเปล่า เจตสิกเหมือนเครื่องแกง เช่น พริก ขิง ข่า ตะไคร้ ที่ตำแล้วเอาไปละลายในน้ำ น้ำก็จะกลายเป็นมีรสชาติไปตามเครื่องแกง เจตสิกเปรียบเหมือนเครื่องแกง พอไปผสมอยู่กับจิต จิตก็จะมีความรู้สึก มีอาการไปตามเจตสิก

โทสะเจตสิก คือธรรมชาติที่มีความประทุษร้ายในอารมณ์ คือความโกรธ เวลามันเข้าไปประกอบกับจิต จิตก็จะมีอาการโกรธ แล้วขณะโกรธนั้น ก็มีเวทนาประกอบจิตที่โกรธด้วย เป็นโทมนัสเวทนา มีความเสียใจ ความไม่สบายใจอยู่ในนั้น และมีสัญญา มีสังขารอื่นๆ ประกอบอยู่ บางทีความโกรธนั้นประกอบด้วย มัจฉริยะ -

ความตระหนี่ เช่น มีใครมาขอเงินแล้วเกิดความ
หวงขึ้นมา โกรธ เสียใจ ไม่ชอบ มันจะประกอบ
กันอยู่เหมือนเครื่องแกงที่มีหลายสิ่งผสมกัน แล้ว
แต่อันไหนจะเด่นกว่ากัน บางทีในความโกรธก็
ยังมีความอัสสาเข้าประกอบด้วย เป็นอัสสาเจตสิก
คือ ความไม่พอใจในสมบัติ หรือคุณความดีของ
ผู้อื่น และยังมี วิตก วิจาร์ณ เข้าไปประกอบ
ตรีกนี้กอยู่ในจิตนั้น

อุทธัจจะเจตสิก มีลักษณะซัดส่ายไปใน
อารมณ์ พอไปประกอบกับจิต ก็ทำให้จิตซัดส่าย
ไปด้วย ส่ายไปเรื่องนั้นเรื่องนี้ เรียกว่าฟุ้งซ่าน
และบางครั้งก็มี อหิริกะ-อโนตตปปะ คือ ไม่ละอาย
ต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป เหล่านี้เป็นเจตสิก
ฝ่ายไม่ดี

ลองพิจารณาว่า เรามีเจตสิกฝ่ายไม่ดีเหล่านี้
บ้างไหม?

โมหะเจตสิก - ความหลง

อหิริกะ - ไม่ละอาย

อโนตตปปะ - ไม่กลัวบาป

อุจจจะ - ฟุ้งซ่าน

โลภะ - ความโลภ

มานะ - ความถือตัวถือตน

ทิฏฐิ - ความเห็นผิด ยึดมั่นถือมั่น

โทสะ - ความโกรธ

มัจฉริยะ - ความตระหนี่

อิสสา - ความไม่พอใจในสมบัติ หรือคุณ
ความดีของผู้อื่น

กุกกุจจะ - รำคาญใจ หงุดหงิด

ถีนมิทธะ - หดหู่ ท้อแท้ ท้อถอย

วิจิกิจฉา - สงสัย ลังเลใจ

สังเกตดูว่าเราที่มีเจตสิกเหล่านี้ใหม่ ปุณฺณ
ก็จะหนาแน่นด้วยอกุศลเจตสิกเหล่านี้

ฉะนั้น ถ้าระลึกรู้ได้ที่จิตก็จะเจอเจตสิกด้วย
จะเห็นว่ามันมีอาการต่างๆ เหมือนเราชดน้ำแกง
แล้วสังเกตว่ามันมีรสชาติอะไรบ้าง เมื่อสังเกตไปที่
จิต จะสังเกตได้ว่ามันมีโกรธอยู่ มันพอใจ มันชอบ
ชัง สงสัย ท้อใจ ตระหนี่ ถือตัว หงุดหงิด รำคาญ
ฟุ้งซ่าน สิ่งเหล่านี้มันมีอยู่จริง เรียกว่า **ปรมัตถ์**

เมื่อ สี มาปรากฏที่ประตูดตา เปรียบเหมือน
เวลาที่แขกมาเยือน เจ้าของบ้านก็ออกไปรับแขก
เจ้าของบ้านออกไปรับแขก ทำหน้าที่ เห็น “การเห็น”
คือ จิตหรือวิญญาน เรียกว่า จักขุวิญญาน ส่วน
จักขุปสาท คือ ประสาทตาที่เป็นประตูดตา ประสาทตา
กับการเห็น เป็นคนละอย่างกัน ประสาทตา

ไม่ได้ทำหน้าที่เห็น มันได้แต่รับรูปทางตา รับสี
ที่มากระทบประสาทตา เมื่อประกอบกับปัจจัยอื่น
เช่น แสงสว่าง ความตั้งใจ จึงทำให้เกิดการเห็น

รูปที่มาปรากฏทางตา คือ สีต่างๆ กับ การ
เห็น เป็นคนละอย่างกัน ถ้าจัดแยกเป็น รูปธรรม
นามธรรม สีที่มาปรากฏทางตา และประสาทตา
เป็นรูป การเห็นก็เป็นนาม โดยใช้กฎว่า ถ้าสังขาร
อันใดไม่สามารถรับรู้อารมณ์ได้ มันได้แต่ถูกรู้
เกิดขึ้นมา แล้วก็แตกดับไป ตัวมันเองรับรู้อารมณ์
ไม่ได้ สิ่งนั้นจะจัดเป็นรูปธรรม แต่ถ้าสังขารอันใด
ที่เกิดขึ้นมาแล้ว รับรู้อารมณ์ได้ สิ่งนั้น จัดเป็น
นามธรรม

“เห็น” เป็นการไปรับรู้รูป ถ้าเปรียบจิตเหมือน
ไฟฉาย ส่องไปเจอวัตถุสิ่งของ วัตถุสิ่งของนั้นก็เห็น

ตัวถูกรู้ รูปที่ปรากฏทางตาก็เป็นอารมณ์ถูกรู้
ส่วน “เห็น” เป็นฝ่ายจิตก็เป็นนาม และถ้ามีสติ
ระลึกรู้ได้ว่ามีการเห็นรูปทางตา สติก็เป็นเจตสิก
ฝ่ายดีที่เกิดกับจิตที่เกิดทางใจ

จิตที่มีสติสัมปชัญญะ จะเกิดทางไหน?

ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ...?

จิตที่มีสติสัมปชัญญะเกิดทางใจ แต่มันไปรู้
จิตทางตาได้ ไปรู้การเห็นได้ “เห็น” เป็นจิตที่
เกิดที่ตา ส่วน “การระลึกรู้การเห็น” คือ สติ
เป็นเจตสิกที่ประกอบกับจิต เกิดทางใจ

หรือพูดง่ายๆ ว่า “จิตผู้รู้” นี้เกิดทางใจ

“เห็น” กับ “การระลึกรู้การเห็น” เป็นคนละ
อย่างกัน และเป็นนามธรรมทั้งคู่ “เห็น” เป็นจิต

เกิดที่ตา ส่วน “ผู้รู้” คือจิตที่มีสติสัมปชัญญะ เป็นจิตเกิดที่ใจ ทั้งสองเป็นคนละจิตกัน การเจริญสติสามารถระลึกผู้จิตทั้งสองนี้ได้ โดยการมี “จิตผู้รู้” ระลึกรู้การเห็นบ้าง ระลึกรู้จิตที่รู้บ้าง

“จิตผู้รู้” ทุกดวง เวลามันรู้ มันจะเกิดทางใจ ทุกครั้ง เวลาที่มันไป “รู้การเห็น” มันเกิดทางใจ แต่มันมีกระแสไปรู้ทางตา ฉะนั้นมันมี “การเห็น” อย่างหนึ่ง “รู้การเห็น” อย่างหนึ่ง หรือ สังเกต การเห็นอย่างหนึ่ง สังเกตจิตที่รู้อีกอย่างหนึ่ง พุด ย่อยๆ ก็คือ เห็น กับ รู้เห็น

จิตเปรียบเหมือนเจ้าของบ้าน อารมณ์ต่างๆ เปรียบเหมือนแขก เมื่อมีการออกไปรับแขก เช่น เจอกับรูปของบุคคลหรือสิ่งที่ไม่ถูกใจมาปรากฏ ทางตา ถ้าเป็นคนที่ไม่ปฏิบัติธรรม เวลาเห็น มัน

จะเกิดความไม่พอใจ โกรธ เกลียดขึ้นมา เรียกว่า
ไปทะเลาะกับแขก ถามว่าเวลาไปทะเลาะกับ
แขก ใครเป็นทุกข์?...ก็เจ้าของบ้านสิเป็นทุกข์

เวลาเจอแขกที่ถูกต้อง น่ารัก น่าปรารถนา
เจ้าของบ้านที่ไม่ปฏิบัติธรรมก็จะเกิดความรัก
ความชอบ ความพอใจ ถามว่า เป็นทุกข์ไหม?...
เจอสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ใช่สุขหรือ?...เป็นทุกข์ ทุกข์
เพราะความสุขนั้น เราไม่ได้เห็นมันไปตลอด กลัว
ระแวงว่ามันจะเปลี่ยนแปลงไป

ถ้าไม่ไปหลงใหล ติดใจ มันก็ไม่ทุกข์ ทางที่ดี
คือรักษาใจ ไม่ไปยินดียินร้ายด้วย ไม่ต้องมีทุกข์
ตามมา คนปฏิบัติธรรมจะมีสติรู้เท่าทันมากขึ้น
เมื่อตาเห็นรูป รูปสวย รูปไม่สวยก็ตาม ให้คอย
ระวังรักษาจิตอย่างวางเฉย

ถ้ามันรู้ไม่ทัน มันไว มันเกิดความรัก ความ
ใคร่ ความพอใจ หรือความโกรธ ความไม่พอใจ
ขึ้นมา เราเป็นผู้ปฏิบัติธรรม จะทำอย่างไร?...

ความพอใจ ไม่พอใจ ที่เกิดขึ้น มันก็ลงมา
ที่ใจ... ถ้ามว่า ความพอใจ ไม่พอใจที่เกิดขึ้นนี้
มันเป็นของจริงหรือไม่? เป็นปรมาตม์ หรือ
บัญญัติ?... ความพอใจ ไม่พอใจที่เกิดขึ้น คือ
ความจริงที่เป็นปรมาตม์ เกิดขึ้นทางใจ ถ้าเจริญสติ
ก็จะระลึกได้ที่ใจ ฉะนั้น **อารมณ์ที่เกิดทางใจ**
จะเกิดบ่อย เกิดมากกว่าทางอื่น พอเห็นแบบ
เดียว...มันก็ลงมาที่ใจ ได้ยิน...มันก็ลงมาที่ใจ
รู้กลิ่น รู้รส รู้สัมผัส... มันลงมาที่ใจทั้งหมด

กิเลสทุกกิเลสเกิดทางใจทั้งหมด จิตที่จะ
มีสติปัญญาก็เกิดทางใจ จะดับทุกข์ก็ต้องดับที่ใจ

เพราะทุกข์เกิดที่ใจ ฉะนั้นถ้าเป็นนักปฏิบัติแล้ว
ไม่รู้จิตใจ มันก็ไม่เท่าทันจิต ไม่ทันกิเลส ได้แต่
ดูกายอย่างเดียวมันจะไปต่อไม่ได้ เพราะตอนที่
มีลมหายใจ ยังรู้ได้ เย็น-ร้อนก็ยังรู้สึก พอมี
สมาธิแล้ว ลมก็ไม่รู้สึก กายก็ไม่รู้สึก ถ้าดูใจ
ไม่เป็น มันก็จะ “ว่าง” ไปหมด แล้วก็ไปต่อไม่ได้
หยุดอยู่แค่ว่างเปล่า อาจจะเห็นภาพนิมิต แสง
สว่าง... มันก็จะอยู่แค่สมณะ แต่ถ้าดูใจเป็น
พอมัน “ว่าง” ก็ดูใจผู้รู้ เห็นนิมิต ก็ดูใจผู้รู้ มันก็
จะต่อ ยอดขึ้นไปได้

การดูจิตใจไว้ มันก็ช่วยถ่วงดุล ทำให้เวลา
ระลึกรู้ที่กาย มันไม่ขยายไปเป็น รูปร่าง สันฐาน
บางทีเข้าสมาธิ หลับตาแล้วเห็นเป็น รูปร่าง แขน
ขา หน้าตา ตัวใหญ่ ตัวเล็ก ตัวพอง ตัวสูง...

มันเป็นบัญญัติ เป็นภาพจำลองที่จิตสร้างขึ้นมา
เป็นมายา ไม่ใช่ของจริง จิตมันจะสร้างขึ้นมา
อย่างไรก็ได้

ถ้าจิตใจ ผู้รู้ ผู้ดู ควบคู่ไปด้วย มันจะช่วย
ถ่วงดุล เวลาสติมารู้กาย มันก็จะรู้แค่ความรู้สึกที่
เป็นปรมาตม์ จะตัดความเป็นภาพจำลอง รูปร่าง
ออกไป การดูจิตใจจึงมีความสำคัญ ทำให้การ
เจริญสติอยู่ในกรอบของปรมาตมธรรม ช่วยตัด
บัญญัติ ตัดสมมติออกไป เช่น ถ้าเจริญสติแล้ว
เกิดปิติ ตัวโยก ตัวสั่น ที่ตัวโยกตัวสั่น เพราะ
ในใจมันเห็นเป็นรูปร่างตนเอง แต่พอระลึกรู้ไป
ที่จิตใจผู้รู้ได้ มันก็จะตัดบัญญัติ อาการเหล่านั้น
ก็จะหายไปโดยที่ไม่ต้องไปฝืนอะไร เช่น บางครั้ง
ปิติอาจจะทำให้น้ำตาไหล สะอึกสะอื้น ถ้าเรา

ไม่ดูใจ อาการก็จะกำเริบหนักเข้า หนักเข้า แต่
ถ้าดูใจได้ อาการเหล่านี้มันก็จะคลายลง

เวลาที่แขกมาเยือน เจ้าของบ้านออกไป
รับแขก ในบ้านก็จะมี หนึ่ง : **แขก** สอง :
เจ้าของบ้าน ซึ่งก็คือ เวลาที่มีอารมณ์มาปรากฏ
จิตออกไปรับรู้ มันก็จะมี หนึ่ง : **อารมณ์** สอง :
จิตผู้รู้ สองอย่างนี้มันเป็นคนละอย่างกัน เช่น
มีเย็นมากกระทบ แล้วก็มีการไปรู้ความเย็น
เย็นเปรียบเหมือนแขกที่มาทางกาย และจิตผู้รู้ที่
อยู่ทางใจเข้าไประลึกรู้ทางกาย มันมีสองอย่างนี้

มีเย็นกับรู้เย็น มีร้อนกับรู้ร้อน มีติงกับรู้ติง
มีไหวกับรู้ไหว... เวลากายเคลื่อนไหว ก็มีใจ
ไปรับรู้ การเคลื่อนไหวอยู่ที่กาย การรู้อยู่ที่ใจ
ซึ่งไปรู้การเคลื่อนไหวนั้น แต่ “รู้” มันก็ไม่ใช่
“เคลื่อนไหว” มันเป็นคนละอย่างกัน เหมือน
ไฟฉายส่องไปที่โต๊ะ ไฟฉายมันก็ไม่ใช่โต๊ะ คือ
มันจะมี หนึ่ง : รู้กายที่เคลื่อนไหว กับ สอง : รู้ใจ
ที่กำลังรู้อยู่ จะต้องหัดระลึกทั้งสองอย่างนี้

จะเห็นว่า มีใจที่กำลัง “รู้อยู่” ได้อย่างไร?

ต้องมีใจที่รู้ใจขึ้นมา ใจต้องรู้สึกตัว แล้ว
ใจมันก็จะกลับมารู้ใจ มันก็อยู่ในที่เดียวกัน
คือ “จิตผู้รู้ ดู จิตผู้รู้”

ฉะนั้น ถ้าจะอุปมาว่า...

บ้านหลังที่ ๑ บ้านนาย ก.

เวลาแขกมาก็ออกไปรับแขก แต่ไม่รู้ตัวเอง
ว่ากำลังรับแขกอยู่ เหมือนเวลานาย ก. ปฏิบัติ
เย็นก็รู้ แข็งก็รู้ ยืน เดิน นั่ง นอน หายใจอยู่
ก็รู้... แต่ไม่รู้ตัวว่ากำลัง “รู้” อยู่ เรียกว่า รู้แต่
แขก แต่ไม่รู้เจ้าของบ้าน

บ้านนาย ก. ดีหรือไม่ดี? มีสติหรือไม่มีสติ?...
ดี เพราะมีสติ คือ รู้แขก แต่ได้แค่หนึ่ง “ดี”

บ้านหลังที่ ๒ บ้านนาย ข.

แขกมาก็ออกไปรับแขก รู้แขก และรู้ตัวเอง
ว่ากำลังรับแขกด้วย เวลานาย ข. ปฏิบัติ ยืนก็รู้ว่า
ยืน แล้วก็รู้สึกว่ารื่อย เคลื่อนไหวก็รู้ว่าเคลื่อนไหว
ใจรู้ก็รู้สึก คือ รู้กายเคลื่อนไหว รู้ใจที่รู้ ปวดอยู่
ก็รู้สึกปวด ใจรู้ก็รู้ว่าใจรื่อย

บ้านนาย ข. เก่งกว่าไหม?.. เก่งกว่า เพราะ
ได้สอง “ดี” คือ ได้ทั้งรู้แขก และรู้เจ้าของบ้าน
เปรียบเหมือนรู้ตัวเอง

ลองคิดดูว่าจะมีอะไรดีไปกว่านี้ไหม?...

บ้านหลังที่ ๓ บ้านนาย ค.

บ้านนาย ข. นั้น รู้ทั้งแขก และรู้ตัวเจ้าของบ้านด้วย แต่มันจะรู้หนักเกินไป อาจจะเพ่งบังคับเกินไป ทำให้ไม่เป็นกลาง ไม่วาง แต่บ้านนาย ค. รู้แล้ววางเฉยอยู่ด้วย จึงได้มาสาม “ดี”

จะมีอะไรดีไปกว่านี้อีกไหม?...

บ้านหลังที่ ๔ บ้านนาย ง.

บ้านนาย ง. นั้น หนึ่ง : รู้แขก สอง : รู้ตัวเจ้าของบ้าน สาม : ปล่อยวาง สี่ : พิจารณาความจริงในนั้น

บ้านนาย ค. วางเฉย เป็นกลาง แต่ไม่รู้อะไร
ไม่ได้ปัญญา ส่วนบ้านนาย ง. เขาได้สังเกต ได้
พิจารณาความจริงในนั้น เห็นความเปลี่ยนแปลง
ในนั้น แหกก็เปลี่ยนแปลง เจ้าของบ้านก็เปลี่ยน
แปลง ล้วนตั้งอยู่ไม่ได้ ไม่ใช่ตัวตน

ฉะนั้น... เราปฏิบัติกันได้ถึงบ้านที่เท่าไร?

ผู้ปฏิบัติทั่วไปจะได้บ้านนาย ก. อยู่แล้ว
ก็มาเพิ่มให้เป็นบ้านนาย ข. คือ รู้ตัวเจ้าของด้วย
เพราะถ้ารู้แต่แขก แต่ไม่รู้เจ้าของบ้าน เดียว
มันจะติดแขก เหมือนการเพ่งกาย เครื่องเคียด
อึดอัด

แล้วทำอย่างไรถึงจะรู้ตัวเอง รู้ตัวเจ้าของ
ได้ด้วย?

เจ้าของบ้านจะต้องรู้สึกตัว เมื่อจิตรู้สึกตัว
จิตก็จะกลับมา “รู้ตัว”... คำว่า “ตัว” ในที่นี้
ก็คือ กายกับจิต ซึ่งการรู้สึกตัวนี้ไม่ได้เกิดจาก
การฟัง ต้องฝึกหัดอยู่บ่อยๆ ถ้าฝึกเป็นก็จะรู้สึกตัว
ได้ดี เจ้าของบ้านจะรู้ตัวเองได้เรื่อยๆ ในการ
รับอารมณ์ และนอกจากจะรับแขกแล้ว ยังมี
ความรู้สึกต่อแขก รู้สึกชอบ ไม่ชอบ อีกด้วย
ซึ่งเป็นคนละลักษณะกัน

สังเกตว่า อย่างไหนง่ายกว่ากัน ระหว่าง
“รู้” กับ “รู้สึก”? (สภาพรู้ กับ ความรู้สึก)

ไม่ง่ายสักอย่าง... แต่โดยทั่วไป ถ้าบอกให้
จิต จะดูความรู้สึกได้ว่า พอใจ ไม่พอใจ
สบายใจ ไม่สบายใจ แต่ถ้าให้จิตที่เป็นสภาพรู้
ส่วนใหญ่จะดูไม่เป็น เวลาจิตไม่มี “ชอบ” ไม่มี
“ชัง” หรือรู้สึกเฉยๆ อยู่ ก็จิตไม่ออก เพราะ
มัน “ว่างเปล่า” จะหาจิตไม่เจอ

ฉะนั้น ต้องดูจิตในแง่ไหน ถึงจะเจอ?

ก็ต้องดูทั้ง “รู้” และ “รู้สึก” ต่อให้มันเฉย
อย่างไร มันก็ยังรู้อยู่ เช่น นั่งสมาธิแล้วจิตมันว่าง
ให้จิตก็ดูไม่ออก เพราะมันไม่มี สุข-ทุกข์ แต่
ถ้าจิตในแง่ “สภาพรู้” ถึงมันจะเฉย มันก็ “รู้”

มันก็ยังเป็นสภาพรู้ รู้ รู้...อยู่

เหมือนน้ำกับเครื่องแกง เปรี๊ยะ หวาน มัน เค็ม เผ็ด มันก็สังเกตได้ แต่พอเหลือแต่น้ำเปล่าๆ มีรสจืด มันก็สังเกตอะไรไม่ได้

จิตก็เป็นสภาพรู้ เรียกว่า จิตมีสติ จิตมีสัมปชัญญะ ประกอบกันอยู่ เป็นจิตที่ตื่น จิตที่รู้ สภาพรู้นี้ก็คือ “จิตที่รู้” รู้ “จิตที่รู้”

ถามว่า ทำไมต้องมารู้ “จิตที่รู้” ด้วย รู้แต่อารมณ์เท่านั้นไม่ได้หรือ?

การยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นตัวเรา เป็นตัวตนของเรา มันยึดทั้งกายและจิต ถ้าไม่รู้จิต แล้วจะละความเป็นตัวเราได้อย่างไร

เวลาปฏิบัติ ใครเป็นผู้ปฏิบัติ ใครเป็นผู้มี
สติ? ใช่เราไหม?

ถ้าไม่ระลึกรู้ มันก็จะรู้สึกว่าเป็น “เราปฏิบัติ”
เป็น “เรามีสติดี”

ถ้าอย่างนั้น ทำอย่างไร จึงจะ ลด ละ ถอด
ความเป็นเราได้?

ต้องเห็นความจริงของมันว่า “จิตผู้รู้” ไม่ใช่
ตัวเรา ไม่ใช่ของเรา แล้วถ้าไม่ไประลึกรู้ตัว “จิต
ผู้รู้” มัวแต่ไปรู้สิ่งอื่น มันก็จะไม่เห็นความจริงนี้

จิตที่รู้ มันก็ดับ เปลี่ยนแปลง ไม่เที่ยง...
สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นตั้งอยู่ไม่ได้ บังคับไม่ได้ ซึ่ง
ถ้าจิตมีสติปัญญาสามารถเห็นมันเปลี่ยนแปลง
เกิดขึ้น ดับไป หหมดไป... มันจะถึงความรู้สึก

“ความไม่ใช่ตัวเรา” ขึ้นมา มันจะละความเป็นตัวเรา จะรู้สึก ว่า ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา... ปัญญาที่รู้แจ้ง ปัญญาที่เป็นวิปัสสนาก็จะเกิดขึ้น เพราะได้เห็นความจริงว่า สิ่งที่มีหมดไป ดับไป ลื่นไป อยู่อย่างนี้ มันจะเป็นตัวเราได้อย่างไร

ที่จิตยังรู้สึกว่าเป็นตัวเรา เพราะจิตไม่เห็นความหมดไป ลื่นไปนี้ จึงเห็นว่ามัน ตั้งอยู่ คงอยู่ มันจึงยึดเป็นตัวตน เป็นตัวเราขึ้นมา เข้าใจไปว่า จิตเป็นของคงอยู่ เป็นอัตตาตัวตน แต่ที่จริงไม่ใช่เลย... มันดับตลอด เห็นก็ดับ จิตที่ไปรู้เห็นก็ดับ จิตที่มีสติก็ดับ ไม่มีจิตไหนที่ตั้งอยู่ ไม่ใช่เป็นจิตดวงหนึ่งที่คงที่อยู่ แล้ววิ่งไปเห็น วิ่งไปได้ยินเวลาจิต “เห็น” ก็ไม่มีจิต “รู้” ทางใจ หรือจิตอื่นๆ พอจิต “เห็น” ดับไปแล้ว จิต “รู้” ทางใจจึงเกิด จิต “รู้” ทางใจที่เกิดมาก็ไม่ได้ตั้งอยู่ มันก็

ดับไป เกิดเป็นจิต “ได้ยิน” มันเกิดดับอย่างนี้
อย่างรวดเร็วต่อเนื่อง แต่เพราะไม่เห็นการ
เกิดดับนี้ จึงยึดมั่นว่ามันคงที่ เป็นตัวตน

ฉะนั้น การจะถอนความเป็นตัวตนของเราได้
มันต้องเห็นจริงๆ ต้องเห็นแจ้ง ไม่ใช่คิดเอา
มันต้องเห็นต่อหน้าต่อใจจริงๆ จึงเรียกว่าวิปัสสนา
ปัญญาที่รู้แจ้ง

การเห็นจิตดับไป เห็นจิตผู้รู้หมดไป การ
จะเห็นจริงๆ อย่างนี้ได้ ก็ต้องมีการ “ระลึกรู้”
จิตที่กำลังปรากฏ เพราะถ้าไม่มีการระลึกรู้จิต
ไม่ระลึกรู้สภาวะ ก็จะรู้สึกว่สิ่งเหล่านี้มันตั้งอยู่
ไม่เกิด ไม่ดับ จึงสำคัญมันหมายเป็นตัวตนอยู่

เราจะ “รู้” หรือ “ไม่รู้”... เรือนชีวิตนี้ก็
เกิดดับอยู่ตลอดเวลา เซลล์ทุกเซลล์เล็กๆ หรือ

เล็กยิ่งกว่าเซลล์ที่เรียกว่าปรมาณู เป็นรูปเล็กๆ
ที่มองไม่เห็น มันก็แตกดับตลอดเวลา มันตายอยู่
ตลอดเวลา แต่มันก็เกิดขึ้นมาใหม่ชดเชยอยู่ตลอด
เวลา

จิตเองก็เหมือนกัน มันดับแล้วก็เกิดขึ้นมา
ใหม่ เกิดขึ้นมาใหม่... เป็นกระแสที่เกิด-ดับ
อยู่ตลอดเวลา ไม่มีอะไรที่ตั้งอยู่ คงที่ ไม่ว่าเรา
จะ “รู้” หรือ “ไม่รู้” มันก็เป็นของมันอยู่อย่างนี้

เพราะไม่เข้าไปรู้ความจริงนี้ จึงไปยึดว่ามัน
เป็นของเที่ยง เป็นตัวตน เป็นอย่างนี้มาตั้งแต่ไหน

แต่ไร ก็ภพก็ชาติ สืบต่อไปเรื่อย ๆ เพราะว่ายังมี
อวิชชา ความไม่รู้ความจริง ทำให้เกิดตัณหาและ
ความยึดมั่นถือมั่น เกิดการทำความกรรม ทำให้มี
เหตุปัจจัยให้สืบต่อกันอยู่อย่างนี้

ถ้ามีปัญญารู้แจ้ง ก็จะไม่สลายเหตุปัจจัย
อวิชชา ตัณหา อุปาทานหมดไป เมื่อเหตุปัจจัย
หมดไป ก็ไม่มีอะไรที่จะต้องสืบต่อไปอีก

พระพุทธเจ้าเป็นผู้ตรัสรู้ในสิ่งที่มันเป็นของ
มันอย่างนี้อยู่แล้ว กฎธรรมชาติมันเป็นของมันอยู่
แล้ว พระพุทธเจ้าเป็นผู้ตรัสรู้ มารู้ธรรมชาติที่
มันเป็นของมันอย่างนี้ แล้วก็รู้หนทาง รู้วิธีปฏิบัติ
ว่าทำอย่างไรถึงจะรู้แจ้ง พระพุทธองค์ได้ค้นพบ
ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง และนำมาสอน มาบอก
หนทาง

สภาพที่พันทุกข์ สภาพที่ดับทุกข์ หรือ นิพพานนั้นมีอยู่ หนทาง ข้อปฏิบัติ วิธีการปฏิบัติ ให้ถึงความดับทุกข์ ก็มีอยู่ เพียงแต่ว่าก่อนหน้านี้ ไม่มีใครค้นพบวิธีทาง พระพุทธเจ้าทรงค้นพบเป็น พระองค์แรก ตรัสรู้ได้โดยพระองค์เองโดยชอบ ทรงพบหนทางและนำวิธีนี้มาสอน สาวกพอได้ ฟังธรรมและปฏิบัติตาม ก็พ้นทุกข์เช่นกัน ที่เรา เรียกว่าพระอรหันต์ คำสอนเหล่านี้ก็สืบทอดมา ถึงปัจจุบัน เรายังมีบุญที่ยังได้รับฟังคำสอนของ พระพุทธเจ้าอยู่

พุทธศาสนาก็มีอายุกาลชั่วระยะหนึ่ง จากนั้น พุทธศาสนาจะเริ่มหมดไป ต่อไปพอไม่มีพุทธ ศาสนา ใครจะมารู้ได้เรื่อง รูป-นาม สภาวะ จิตใจ ปรมาต্ম จะไปรู้กันแต่เรื่องสมมติ บัญญัติ

คนจะทำได้ แต่ทำปัญญาารู้แจ้งไม่ได้ เมื่อไม่มีพุทธศาสนา เรื่องบาปบุญคุณโทษ ก็จะไม่รู้เรื่อง คนจะเบียดเบียนกันมาก ทำชั่ว แล้วก็ทุกข์กันมาก

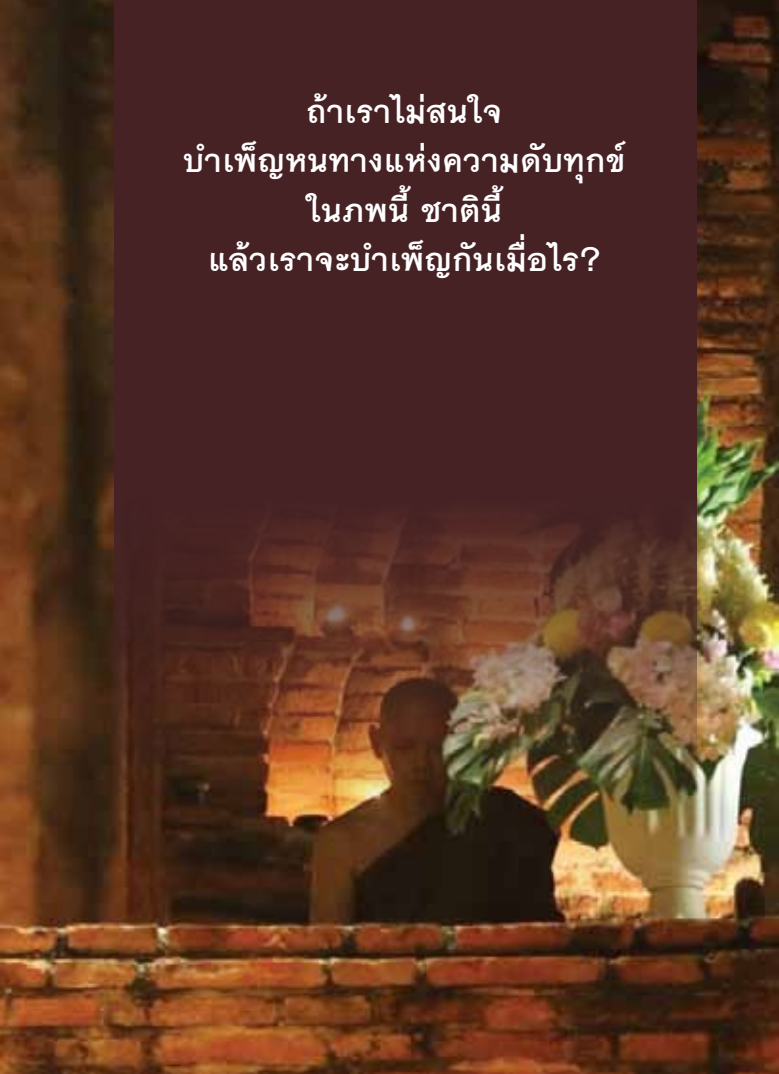
ถ้าเราไม่สนใจบำเพ็ญหนทางแห่งความดับทุกข์ ในภพนี้ ชาตินี้ แล้วเราจะบำเพ็ญกันเมื่อไร?

การที่เรายังท้อแท้ ท้อทอย ก็ให้คิดว่าโอกาสที่เราจะไขว่คว้าหนทางพ้นทุกข์มันมาแค่เอื้อม แต่ถ้าเราไม่เอื้อม มันก็ไม่ถึง ต้องไม่ทอดทิ้งธุระสำคัญอันนี้

ก็ขออนุโมทนาให้ทุกท่านได้พากเพียรภาวนา นำตนให้พ้นทุกข์ เข้าถึงบรมสุขคือพระนิพพาน ทุกท่าน เทอญ.

ถ้าเราไม่สนใจ
บำเพ็ญหนทางแห่งความดับทุกข์
ในภพนี้ ชาตินี้
แล้วเราจะบำเพ็ญกันเมื่อไร?

กิเลสทุกกิเลสเกิดทางใจทั้งหมด
จิตที่จะมีสติปัญญาก็เกิดทางใจ
จะดับทุกข์ก็ต้องดับที่ใจ
เพราะทุกข์เกิดที่ใจ
ฉะนั้น ถ้าเป็นนักปฏิบัติแล้ว
ไม่รู้จิตใจ มันก็ไม่เท่าทันจิต ไม่ทันกิเลส
ได้แต่ดูแลแต่กายอย่างเดียว
มันจะไปต่อไม่ได้

กำหนดการบวชเนกขัมมภิกขุ อบรมวิปัสสนากรรมฐาน ปี ๒๕๖๔

ณ วัดมเหยงคณ์

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่	วันสำคัญ	พิธี	กำหนดวันบวช และลาสิกขา
๑	วันมาฆบูชา	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดี ๒๕ ก.พ. ๖๔ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๔) วันอาทิตย์ที่ ๒๘ ก.พ. ๖๔ (แรม ๒ ค่ำ เดือน ๔)
๒	วันสงกรานต์	บวช ลาสิกขา	วันจันทร์ที่ ๑๒ เม.ย. ๖๔ (ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๖) วันพฤหัสบดี ๑๕ เม.ย. ๖๔ (ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๖)
๓	วันวิสาขบูชา	บวช ลาสิกขา	วันจันทร์ที่ ๒๔ พ.ค. ๖๔ (ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๗) วันพฤหัสบดี ๒๗ พ.ค. ๖๔ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๗)
๔	วันอัฐมีบูชา วันเฉลิมพระชนม- พรรษา พระราชินีฯ	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดี ๓ มิ.ย. ๖๔ (แรม ๘ ค่ำ เดือน ๗) วันอาทิตย์ที่ ๖ มิ.ย. ๖๔ (แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๗)

๕	วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ วันอาทิตย์ที่	๒๓ ก.ค. ๖๔ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๘-๘) ๒๕ ก.ค. ๖๔ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘-๘)
๖	วันเฉลิมพระชนม- พรรษา ร.๑๐	บวช ลาสิกขา	วันจันทร์ที่ วันพฤหัสบดีที่	๒๖ ก.ค. ๖๔ (แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘-๘) ๒๙ ก.ค. ๖๔ (แรม ๕ ค่ำ เดือน ๘-๘)
๗	วันแม่แห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดีที่ วันอาทิตย์ที่	๑๒ ส.ค. ๖๔ (ขึ้น ๔ ค่ำ เดือน ๙) ๑๕ ส.ค. ๖๔ (ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๙)
๘	วันคล้ายวัน สวรรคต ร.๙	บวช ลาสิกขา	วันจันทร์ที่ วันพฤหัสบดีที่	๑๑ ต.ค. ๖๔ (ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๑) ๑๔ ต.ค. ๖๔ (ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๑๑)
๙	วันออกพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันอังคารที่ วันศุกร์ที่	๑๙ ต.ค. ๖๔ (ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑) ๒๒ ต.ค. ๖๔ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑)
๑๐	วันปิยมหาราช	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ วันอาทิตย์ที่	๒๒ ต.ค. ๖๔ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑) ๒๔ ต.ค. ๖๔ (แรม ๓ ค่ำ เดือน ๑๑)
๑๑	วันพ่อแห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ วันจันทร์ที่	๓ ธ.ค. ๖๔ (แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๒) ๖ ธ.ค. ๖๔ (ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๑)
๑๒	วันขึ้นปีใหม่	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ วันอาทิตย์ที่	๓๑ ธ.ค. ๖๔ (แรม ๑๒ ค่ำ เดือน ๑) ๒ ม.ค. ๖๕ (แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑)

■ **บวชนกชมภวานา อบรมวิปัสสนากรรมฐาน**
(วันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ วันพระเพณียไทย)

■ **บวชนกชมภวานา อบรมวิปัสสนากรรมฐาน คอร์สสั้น ทุกสัปดาห์**

ทั้ง ๒ รายการ ต้องสมัครล่วงหน้า

- สมัครได้ที่ Line id : @mahaeyong
หรือ สแกน QR Code
โทรศัพท์ ๐๘-๐๙๐๗-๑๕๔๓

- วันจันทร์ - วันพฤหัสบดี (คอร์ส ๓ คืน ๔ วัน)
- วันศุกร์ - วันอาทิตย์ (คอร์ส ๒ คืน ๓ วัน)
 - ปฐมนิเทศ เวลา ๐๙.๐๐ น.
 - พิธีบวช เวลา ๐๙.๓๐ น.
 - พิธีลาสิกขา เวลา ๑๔.๓๐ น.

กำหนดการอุปสมบทหมู่พระภิกษุ ประจำปี ๒๕๖๔

ณ วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา

อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่	เดือน	วันพิธีอุปสมบท
๑	มกราคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔
๒	กุมภาพันธ์	วันอาทิตย์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
๓	มีนาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔
๔	เมษายน	วันอาทิตย์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔
๕	พฤษภาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔
๖	มิถุนายน	วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔
๗	กรกฎาคม	วันเสาร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ (ปลงผมนาค) วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ (พิธีอุปสมบท) (บวชอยู่จำพรรษา ๓ เดือน)
๘	พฤษภาคม	วันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔
๙	ธันวาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

หมายเหตุ : อุปสมบทแล้ว ต้องเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
ในวันถัดไป จนถึงวันลาสิกขา

สมัครได้ที่ : คุณไพรัช อินทสังข์ (ไวยาวัจกร)

โทร. ๐๘-๙๙๐๐-๓๔๗๓

กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน (คอร์ส ๓ - ๙ วัน) ประจำปี ๒๕๖๔

ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์

คนใหม่	วันเสาร์ที่ ๑๖ - วันเสาร์ที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔
คนใหม่	วันเสาร์ที่ ๑๓ - วันอาทิตย์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
คนเก่า	วันเสาร์ที่ ๑๓ - วันเสาร์ที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๔
คนใหม่	วันพฤหัสบดีที่ ๑ - วันพฤหัสบดีที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔
คนใหม่	วันเสาร์ที่ ๑๕ - วันอาทิตย์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔
คนเก่า	วันเสาร์ที่ ๑๒ - วันเสาร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๔
คนใหม่	วันเสาร์ที่ ๑๐ - วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔
คนใหม่	วันอังคารที่ ๒๔ - วันอังคารที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔
คนเก่า	วันอังคารที่ ๑๔ - วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔
คนใหม่	วันเสาร์ที่ ๙ - วันอาทิตย์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔
คนใหม่	วันเสาร์ที่ ๒๐ - วันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
คนเก่า	วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ - วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๔

หลักเกณฑ์การรับสมัคร

- รับสมัครเฉพาะผู้มีความตั้งใจจริงๆ ในการจะอบรมเจริญสติปัญญา เท่านั้น
- รับรุ่นละ ๘๐ ท่าน บรรพชิต ๒๐ รูป
ฆราวาส ชาย-หญิง ๖๐ คน
- คนใหม่ เข้ารอบ คนใหม่
- คนเก่า เข้ารอบ คนเก่า
- คนใหม่ คือผู้ที่ยังไม่เคยเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน คอร์ส ๗ วันขึ้นไป ที่มี พระภาวนาเมฆคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี) เป็นพระวิปัสสนาจารย์
- คนเก่า คือผู้ที่เคยผ่านการเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน คอร์ส ๗ วันขึ้นไป ที่มี พระภาวนาเมฆคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี) เป็นพระวิปัสสนาจารย์

หมายเหตุ

- สำหรับคอร์สยาว ๗-๙ วัน สมัครง่ายปฏิบัติได้เพียงปีละ ๑ ครั้งเท่านั้น **ทั้งคนเก่า และคนใหม่** เพื่อเผื่อแผ่ให้ทั่วถึงกัน เนื่องจากมีผู้สนใจสมัครเข้าปฏิบัติกรรมฐานเป็นจำนวนมาก แต่ท่านสามารถ สมัครเข้าปฏิบัติคอร์สสั้นของวัดได้ตลอด และเข้าติดต่อกันได้ ๒ คอร์ส (๗ วัน) หรือตามสาขาของวัดมเหยงคณ์ หรือที่อื่นๆ ที่มี พระภาวนาชมคุณ (สุรศักดิ์ เขมรังสี) ไปเป็นพระวิปัสสนาจารย์

เปิดรับสมัคร

- เปิดรับสมัครก่อนวันเข้าอบรม ๑ เดือน (ในแต่ละคอร์ส จองได้ล่วงหน้าไม่เกิน ๑ เดือน ตัวอย่างเช่น เข้าอบรมเดือนเมษายน ให้เริ่มสมัครได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม เป็นต้นไป)

การสมัคร

- สมัครล่วงหน้าที่นี่
Line id : @mahaeyong

หลักฐาน

- สำเนาบัตรประชาชน

วันเปิดการอบรม

- ลงทะเบียนเข้าปฏิบัติ เวลา ๐๗.๐๐ - ๐๘.๓๐ น.
- ปฐมนิเทศ เวลา ๐๙.๐๐ น.
- พิธีเข้ากรรมฐาน เวลา ๐๙.๓๐ น.

วันปิดอบรม

- พิธีออกกรรมฐาน เวลา ๑๐.๐๐ น.

หมายเหตุ

- ผู้เข้าอบรมต้องไปให้ทันตามเวลาที่กำหนดในวันเปิดอบรม และต้องอยู่ปฏิบัติครบถึงวันปิดอบรม
- เมื่อสมัครเข้าอบรมแล้ว ต้องการจะยกเลิก ต้องแจ้งให้ทางวัดทราบอย่างช้าก่อนกำหนดเปิดอบรม ๗ วัน มิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิ์ในครั้งต่อไป

วัดมเหยงคณ์
วัดมเหยงคณ์

กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน ปี ๒๕๖๔

ใช้วิจิตต์ และ ซีดี เสียงธรรม
ของ พระภาวนาชมคุณ (หลวงพ่อสุรศักดิ์)
ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์

๑	วันอาทิตย์ที่ ๒๔ - วันอาทิตย์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๔
๒	วันอาทิตย์ที่ ๒๑ - วันอาทิตย์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔
๓	วันอาทิตย์ที่ ๒๐ - วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๔
๔	วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ - วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

หมายเหตุ : รับเฉพาะผู้ปฏิบัติเก่าที่ผ่านการเข้าปฏิบัติวิปัสสนา
กรรมฐาน คอร์สของหลวงพ่อสุรศักดิ์
มาแล้วอย่างน้อย ๓ ครั้ง

สมัครที่ : แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์
Line id : @mahaeyong
หรือ สแกน QR Code

อบรมวิปัสสนากรรมฐาน คอร์สพิเศษเฉพาะคณะ

ณ สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์

วัน เดือน ปี	คณะผู้เข้าอบรม	สมัครได้ที่
๒-๙ ก.ค. ๖๔	เฉพาะนักศึกษา พระอภิธรรม	คุณวันทนี บุตรงามดี โทร. ๐๘-๑๙๐๗-๓๙๘๘ คุณรัชนี กิรติไพศาล โทร. ๐๘-๑๗๐๑-๐๘๙๔
๑-๘ ส.ค. ๖๔	เฉพาะหน่วยงาน คุณธรรม และจริยธรรม คณะแพทยศาสตร์ศิริราช พยาบาล มหาวิทยาลัย มหิดล กรุงเทพฯ	รศ.พญ.วลัยลักษณ์ ชัยสูตร โทร. ๐๘-๙๑๔๔-๙๘๙๘
๑๖-๒๓ ส.ค. ๖๔	เฉพาะทีมงาน คณะกรรมการบินไทย	คุณน้ำเพชร ศรีขาว โทร. ๐๙-๒๔๒๐-๙๗๙๗
๑-๘ ก.ย. ๖๔	เฉพาะทีมงาน ชมรมกัลยาณธรรม	ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
๙-๑๒ ก.ย. ๖๔	เฉพาะคณะชมรมศึกษา และปฏิบัติธรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย	คุณพรนภา ลีลาพรชัย โทร. ๐๘-๒๖๔๕-๕๘๕๘

กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน
ประจำปี ๒๕๖๔
ณ สาขาวัดมเหยงคณ์ และที่อื่นๆ

- ณ ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธฯ เขมรังสี (ศูนย์ ๔)
สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑๔

ต.บ้านซึ้ง อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๒๖๐
วันที่ ๔-๑๑ มกราคม ๒๕๖๔

สมัครที่ ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
(ศูนย์ ๑)

ฝ่ายกิจกรรม โทรศัพท์ ๐-๒๔๕๕-๒๕๒๕

- ณ สำนักกรรมฐาน ดอยเวียงโขง
สาขาวัดมเหยงคณ์ ๕

ต.เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย ๕๗๑๕๐

วันที่ ๑-๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

Line id : @mahaeyong

หรือ สแกน QR Code

- ณ ธรรมสถาน ไร่แสงงาม
(รับเฉพาะ คณะในเครือเจริญโภคภัณฑ์)

๕๓๓ หมู่ ๑ ต.หนองน้ำแดง อ.ปากช่อง

จ.นครราชสีมา ๓๐๑๓๐

วันที่ ๑๗-๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

- ณ สำนักกรรมฐาน ปรมัตถภาวนา
(ดอยภูโอบ) สาขาวัดมเหยงคณ์ ๒

ต.สะलग อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๓๐

วันที่ ๕-๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔

สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

Line id : @mahaeyong

หรือ สแกน QR Code

- **ณ ศูนย์วิปัสสนาญาณวพุทธา เฉลิมพระเกียรติฯ (ศูนย์ ๒)**
อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐
วันที่ ๒-๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔
สมัครที่ ศูนย์วิปัสสนาญาณวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
(ศูนย์ ๑)
ฝ่ายกิจกรรม โทรศัพท์ ๐-๒๔๕๕-๒๕๒๕

- **ณ สำนักกรรมฐาน เจติยบรรพต (ภูผาผึ้ง) สาขาวัดมเหยงคณ์ ๘**
ต.สารภี อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี ๓๔๓๔๐
วันที่ ๑-๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์
Line id : @mahaeyong หรือ สแกน QR Code

- **ณ สำนักกรรมฐาน หุ่งหินเทิน สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑**
ต.ปางสวรรค์ อ.ชุมตาบง
จ.นครสวรรค์ ๖๐๑๕๐
วันที่ ๑๕-๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์
Line id : @mahaeyong หรือ สแกน QR Code

- วัดไทรพุทธรังสี สาขาวัดมเหยงคณ์ ๔

ต.ข้าวเม่า อ.อุทัย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

วันที่ ๕-๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

สมัครที่ สำนักงาน วัดไทรพุทธรังสี

โทรศัพท์ ๐๖-๑๕๔๒-๒๙๔๑

คุณปริยอร ร่มโพธิ์ภักดี (น้ำ)

โทรศัพท์ ๐๘-๔๕๒๖-๘๖๗๐

- ณ สำนักกรรมฐาน ภูธารธรรม

สาขาวัดมเหยงคณ์ ๑๒

ต.เวตะแบก อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ

วันที่ ๑๘-๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

สมัครที่ แผนกบริหารกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

Line id : @mahaeyong หรือ สแกน QR Code

กำหนดการกิจกรรม ปฏิบัติธรรม

และงานบุญ ประจำปี ๒๕๖๔

ณ วัดมเหยงคณ์ และสาขา

ที่	กิจกรรม ปฏิบัติธรรม และงานบุญ	วัน เดือน ปี
๑	งานอุทิศกุศลแด่บรรพชน กรุงศรีอยุธยา (ณ วัดโบราณ)	วันเสาร์ที่ ๒ ม.ค. ๖๔
๒	งานบุญเดือนเกิด	ทุกวันอาทิตย์ ต้นเดือน
๓	อุปสมบทหมู่ พระภิกษุ	ประจำทุกเดือน (เว้นในพรรษา เพราะมีบวช อยู่จำพรรษา ๓ เดือน)
๔	บรรพชาสามเณร ภาคฤดูร้อน	โกนหัววันพุธที่ ๓๑ มี.ค. ๖๔ พิธีบวชวันเสาร์ที่ ๓ เม.ย. ๖๔
๕	บวชศีลจาริณี - บวชชีน้อย	ลาสิกขา วันอาทิตย์ที่ ๑๘ เม.ย. ๖๔
๖	ทอดผ้าป่าประจำปี	วันอาทิตย์ที่ ๑๑ เม.ย. ๖๔

๗	โครงการสามเณร ปลูกปัญญาธรรม ปี ๙	วันศุกร์ที่ ๙ เมษายน - วันอาทิตย์ที่ ๙ พ.ค. ๖๔
๘	ทอดกฐินสามัคคี วัดมเหยงคณ์	วันอาทิตย์ที่ ๗ พ.ย. ๖๔
๙	อุปสมบทหมู่ชาวศรีลังกา	วันพุธที่ ๑ ธ.ค. ๖๔
๑๐	งานบุญแทนคุณแผ่นดิน อุทิศกุศลแด่บรรพชน	วันศุกร์ที่ ๓ ธ.ค. ๖๔
๑๑	ทอดผ้าป่าสามัคคี ปีใหม่	วันเสาร์ที่ ๑ ม.ค. ๖๕

ขอเชิญฟังรายการธรรมสุปฏิปันโน
เสียงธรรมจากวัดมเหยงคณ์
ปรารภธรรมโดย
พระภาวนาชมคุณ วิ. (สุรศักดิ์ เขมรสี)
ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มินบุรี
คลื่น ๙๔.๕ ระบบ AM ทุกวัน
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา ๐๔.๐๐-๐๕.๐๐ น.
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา ๐๖.๐๐-๐๖.๓๐ น.

หากประสงค์จะทำบุญสนับสนุนการให้ธรรมเป็นทาน
ขอเชิญท่านอุปถัมภ์รายการได้ตามกำลังศรัทธา
โดยส่งเป็นธนาณัติ/ตัวแลกเงิน/เช็คขีดคร่อม
ในนามของวัดมเหยงคณ์
หรือโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ
สาขาตลาดเจ้าพรหม ประเภทสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี วัดมเหยงคณ์
บัญชีเลขที่ ๔๗๘-๐-๖๑๖๖๗๐

โครงการศึกษา-ปฏิบัติ-เผยแพร่ ธรรมะของวัดมเหยงคณ์

๑. จัดให้มีการเรียน การสอนพระปริยัติธรรม ทั้งแผนกบาลี-บาลีศึกษา, แผนกนักธรรม-ธรรมศึกษา, แผนกพระอภิธรรม
๒. จัดอบรมวิปัสสนากรรมฐาน รุ่นระยะเวลา ๙ วัน เป็นประจำทุกๆ เดือน ทั้งบรรพชิต และคฤหัสถ์ รุ่นละ ๑๐๐ ท่าน
๓. จัดอบรมปฏิบัติธรรม บวชนกขัมมภาวนา ในวันสำคัญชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และวันประเพณีไทย ปีละ ๑๒ ครั้ง
๔. บวชถือศีล ปฏิบัติธรรม เป็นประจำทุกวัน
๕. อุปสมบทหมู่ เพื่ออบรมวิปัสสนากรรมฐาน ทุกเดือน
๖. บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน บวชศีลจาริณี - ชี้น้อย
๗. อบรมปฏิบัติธรรมพิเศษ ให้กับหน่วยงานทั้ง ภาครัฐและเอกชน ที่ขอเข้าอบรมเป็นคณะ
๘. เผยแพร่ธรรมทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ ซีดี โขเขียนมีเดีย

ขอเชิญร่วมสร้าง อุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์ มหาวิหาร วัดมเหยงคณ์

ความสำคัญ

อุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์มหา
วิหาร วัดมเหยงคณ์ นอกจากจักเป็นพุทธศาสน
สถานประกอบสังฆกรรม ประดิษฐานพระบรม
สารีริกธาตุ และพระพุทธรูปล้ำค่าควรแก่การ
สักการะสูงสุดแล้ว ยังจะเป็นการสืบสานเอก
ลักษณ์ภูมิปัญญาที่เป็นเลิศอันเป็นมรดกที่ทรง
คุณค่า ซึ่งมีความงามวิจิตรแห่งสถาปัตยกรรม
ไทยสมัยอยุธยาให้ฟื้นคืนกลับมา เพื่ออนุชน
คนรุ่นหลังได้ศึกษาและร่วมภาคภูมิใจ ในความ
เป็นไทยที่มีศิลปวัฒนธรรมล้ำเลิศ (อริยธรรม)
บังเกิดพลังศักดิ์สิทธิ์เหนี่ยวนำหล่อหลอมดวงจิต
น้ำใจ ให้เกิดความรัก ความสามัคคี ของชน
ในชาติ ยังความสงบ ร่มเย็น เป็นสุข เจริญ
รุ่งเรือง สืบไป

ขอเชิญบริจาค
โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารชื่อบัญชี
“สร้างอุโบสถวัดมเหยงคณ์”

๑. ธนาคารกสิกรไทย สาขาถนนโรจนะ
เลขที่บัญชี ๔๕๒-๒๖๒-๖๗๘๙
๒. ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา
เลขที่บัญชี ๒๖๕-๐๑๖-๖๑๑๘
๓. ธนาคารกรุงเทพ สาขาตลาดเจ้าพรหม
เลขที่บัญชี ๔๗๘-๐๙๐-๘๗๒๑
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาอยุธยา
เลขที่บัญชี ๕๗๕-๔๒๗-๘๗๘๕
๕. ธนาคารออมสิน สาขาลองสวนพลู
เลขที่บัญชี ๐๒๐๐-๗๕๖๘-๐๕๒๘

มูลนิธิสุปฏิปันโน

เมื่อปี ๒๕๕๒ มูลนิธิสุปฏิปันโน ตั้งขึ้นภายใน
วัดมเหยงคณ์ ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามดำริของท่านเจ้าคุณ
พระภาวนาชมคุณ วิ. (หลวงพ่อสุศักดิ์ เขมรังสี)
เจ้าอาวาสวัดมเหยงคณ์ ประธานกรรมการ และ
คณะกรรมการมูลนิธิ โดยมีวัตถุประสงค์จะให้เป็
องค์กรสาธารณกุศล ที่ดำเนินงานเพื่อ

- ส่งเสริมการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และ
บวชนกขัมมภาวนา
- สืบสานการศึกษาพระปริยัติธรรมแขนงต่างๆ
- สร้างสรรค์กิจกรรมสาธารณกุศล สงเคราะห์-
อนุเคราะห์ชุมชนในสังคม

ทั้งนี้เพื่อจรรโลงสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา
สร้างศรัทธา สามัคคีธรรม

นำความสงบร่มเย็น สู่สังคมไทยให้เกิดสันติสุข
ตามวิถีพุทธโดยแท้

ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา มูลนิธิฯ ได้ดำเนินงาน
จัดกิจกรรมสาธารณกุศล และร่วมมือกับองค์กร
ต่างๆ ดำเนินงานที่เป็นสาธารณประโยชน์ อาทิ :-

ด้านส่งเสริมการปฏิบัติ วิปัสสนากรรมฐาน

ในแต่ละปี ได้สนับสนุนการจัดอบรมกรรมฐาน
ทั้งที่สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด วัดมเหยงคณ์
และสำนักปฏิบัติธรรมฐานในต่างจังหวัด เป็นประจำ
ทุกเดือน

ด้านสืบสานการศึกษา พระปริยัติธรรมแขนงต่างๆ

ได้สนับสนุนการเรียนการสอนพระปริยัติธรรม
แขนงต่างๆ ไว้ดังนี้

- ถวายนิมิตยภัต และค่าพาหนะพระอาจารย์ผู้สอน

- ถวายทุนการศึกษาแก่ผู้สอบผ่านปริยัติธรรม
ทุกแขนง
- อุปถัมภ์บำรุงการจัดการเรียน - การสอน
ปริยัติธรรม
- จัดหาอุปกรณ์ - ตำราเรียน อำนวยความสะดวก
ให้ผู้เรียน

ด้านสร้างสรรค์กิจกรรมสาธารณกุศล สงเคราะห์ – อนุเคราะห์ ชุมชนในสังคม

มูลนิธิฯ ได้ดำเนินกิจกรรมตามโครงการต่างๆ
ดังนี้

- จัดงานสาธยายพระไตรปิฎก เพื่อยกย่องเชิดชู
พระไตรปิฎกซึ่งเป็นคัมภีร์สูงสุด ที่รวบรวม
หลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา

- โครงการ “ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเยาวชน” มอบชุดขาวเข้าโรงเรียนวิถีพุทธ
- โครงการ “๑ วัน แห่งการเรียนรู้ ศิลปะการฝึกจิตเพื่อชีวิตอันประเสริฐ” เป็นโครงการวิปัสสนากรรมฐานที่สนับสนุนให้ชาวพุทธมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมหากุศล ได้เรียนรู้กายใจตามความเป็นจริง
- ร่วมกับชมรมกัลยาณธรรม จัดงานแสดงธรรมอบรมภาวนา และปฏิบัติธรรม
- โครงการ “บำรุงขวัญปลุกกำลังใจให้ผู้สูงอายุ-ผู้พิการ” ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- โครงการ “ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติภายในประเทศ”
- โครงการ “ปรมัตถบารมีทาน” ร่วมกับโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา รับบริจาค โลหิต - อวัยวะ - ร่างกาย ให้เลือด เหมือนให้ชีวิต แก่เพื่อนร่วมโลก
- สนับสนุนการเผยแพร่ธรรมในรายการ “ธรรมสุปฏิปันโน” ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ 01 มินบุรี

ท่านสามารถร่วมบริจาค
สนับสนุนกิจกรรมของมูลนิธิสุปฏิปันโน ได้ที่

ธนาคารกรุงไทย สาขาอยุธยา
ชื่อบัญชี “มูลนิธิสุปฏิปันโน”
เลขที่บัญชี 265-0-09997-6

กรุณาส่งสำเนาใบโอนเงิน
หรือสอบถามรายละเอียดได้ที่
สำนักงานมูลนิธิสุปฏิปันโน อาคารเกษมธรรมทัต
วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา
จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
โทร. 083-079-9302
อีเมล spn12082552@hotmail.com
Line id : spn0830799302

เสฏฐนทโท เสฏฐมุเปติ จาน์
ผู้ให้สิ่งประเสริฐ ย่อมถึงฐานะที่ประเสริฐ

จาก พุทธสุภาษิต

แผนที่วัดมเหยงคณ์

วัดมเหยงคณ์

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โทรศัพท์ : ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓๓-๓๘๔๘

โทรสาร : ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓, ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๕

www.mahaeyong.org, www.watmaheyong.org

e-mail : watmahaeyong@gmail.com

รายการสื่อธรรมะทางโซเชียลมีเดีย วัดมเหยงคณ์

สัญลักษณ์	ชื่อในการค้นหา
	https://www.watmahaeyong.org/
	@mahaeyong
	วัดมเหยงคณ์ Official Channel
	วัดมเหยงคณ์ สารธรรม
	วัดมเหยงคณ์ ธัมมโมวาท
	watmahaeyong.official
	@Watmahaeyong
	วัดมเหยงคณ์
	วัดมเหยงคณ์
	วัดมเหยงคณ์

www.watmaheyong.org

e-mail : watmahaeyong@gmail.com

กรุณาเพิ่มเพื่อนทางไลน์
เพื่อการติดต่อรับข่าวสารของวัด
Line ID : @mahaeyong
หรือสแกน QR Code